

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE SAVETA EVROPE O MANIPULISANJU SPORTSKIM TAKMIČENJIMA

Član 1.

Potvrđuje se Konvencija Saveta Evrope o manipulisanju sportskim takmičenjima, koja je potpisana u Maglingenu/Makolinu 18. septembra 2014. godine, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2.

Tekst Konvencije Saveta Evrope o manipulisanju sportskim takmičenjima, u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

**COUNCIL OF EUROPE CONVENTION
ON THE MANIPULATION OF SPORTS COMPETITIONS**

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other signatories to this Convention,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Considering the Action Plan of the Third Summit of Heads of State and Government of the Council of Europe (Warsaw, 16-17 May 2005), which recommends the continuation of Council of Europe activities which serve as references in the field of sport;

Considering that it is necessary to further develop a common European and global framework for the development of sport, based on the notions of pluralist democracy, rule of law, human rights and sports ethics;

Aware that every country and every type of sport in the world may potentially be affected by the manipulation of sports competitions and emphasising that this phenomenon, as a global threat to the integrity of sport, needs a global response which must also be supported by States which are not members of the Council of Europe;

Expressing concern about the involvement of criminal activities, and in particular organised crime in the manipulation of sports competitions and about its transnational nature;

Recalling the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (1950, ETS No. 5) and its Protocols, the European Convention on Spectator Violence and Misbehaviour at Sports Events and in particular at Football Matches (1985, ETS No. 120), the Anti-Doping Convention (1989, ETS No. 135), the Criminal Law Convention on Corruption (1999, ETS No. 173) and the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism (2005, CETS No. 198);

Recalling the United Nations Convention against Transnational Organized Crime (2000) and the Protocols thereto;

Also recalling the United Nations Convention against Corruption (2003);

Recalling the importance of effectively investigating without undue delay the offences

within their jurisdiction;

Recalling the key role that the International Criminal Police Organization (Interpol) plays in facilitating effective co-operation between the law enforcement authorities in addition to judicial co-operation;

Emphasising that sports organisations bear the responsibility to detect and sanction the manipulation of sports competitions committed by persons under their authority;

Acknowledging the results already achieved in the fight against the manipulation of sports competitions;

Convinced that an effective fight against the manipulation of sports competitions requires increased, rapid, sustainable and properly functioning national and international co-operation;

Having regard to Committee of Ministers' Recommendations to member States Rec(92)13rev on the revised European Sports Charter; CM/Rec(2010)9 on the revised Code of Sports Ethics; Rec(2005)8 on the principles of good governance in sport and CM/Rec(2011)10 on promotion of the integrity of sport to fight the manipulation of results, notably match-fixing;

In the light of the work and conclusions of the following conferences:

- the 11th Council of Europe Conference of Ministers responsible for Sport, held in Athens on 11 and 12 December 2008;
- the 18th Council of Europe Informal Conference of Ministers responsible for Sport (Baku, 22 September 2010) on promotion of the integrity of sport against the manipulation of results (match-fixing);
- the 12th Council of Europe Conference of Ministers responsible for Sport (Belgrade, 15 March 2012) particularly in respect of the drafting of a new international legal instrument against the manipulation of sports results;
- the UNESCO 5th International Conference of Ministers and Senior Officials Responsible for Physical Education and Sport (MINEPS V);

Convinced that dialogue and co-operation among public authorities, sports organisations, competition organisers and sports betting operators at national and international levels on the basis of mutual respect and trust are essential in the search for effective common responses to the challenges posed by the problem of the manipulation of sports competitions;

Recognising that sport, based on fair and equal competition, is unpredictable in nature and requires unethical practices and behaviour in sport to be forcefully and effectively countered;

Emphasising their belief that consistent application of the principles of good governance and ethics in sport is a significant factor in helping to eradicate corruption, the manipulation of sports competitions and other kinds of malpractice in sport;

Acknowledging that, in accordance with the principle of the autonomy of sport, sports organisations are responsible for sport and have self-regulatory and disciplinary responsibilities in the fight against manipulation of sports competitions, but that public authorities protect the integrity of sport, where appropriate;

Acknowledging that the development of sports betting activities, particularly of illegal sports betting, increases the risks of such manipulation;

Considering that the manipulation of sports competitions may be related or unrelated to sports betting, and related or unrelated to criminal offences, and that it should be dealt with in all cases;

Taking note of the margin of discretion which States enjoy, within the framework of applicable law, in deciding on sports betting policies,

Have agreed as follows:

Chapter I – Purpose, guiding principles, definitions

Article 1 – Purpose and main objectives

- 1 The purpose of this Convention is to combat the manipulation of sports competitions in order to protect the integrity of sport and sports ethics in accordance with the principle of the autonomy of sport.
- 2 For this purpose, the main objectives of this Convention are:
 - a to prevent, detect and sanction national or transnational manipulation of national and international sports competitions;
 - b to promote national and international co-operation against manipulation of sports competitions between the public authorities concerned, as well as with organisations involved in sports and in sports betting.

Article 2 – Guiding principles

- 1 The fight against the manipulation of sports competitions shall ensure respect, inter alia, for the following principles:
 - a human rights;
 - b legality;
 - c proportionality;
 - d protection of private life and personal data.

Article 3 – Definitions

For the purposes of this Convention:

- 1 “Sports competition” means any sport event organised in accordance with the rules set by a sports organisation listed by the Convention Follow-up Committee in accordance with Article 31.2, and recognised by an international sports organisation, or, where appropriate, another competent sports organisation.
- 2 “Sports organisation” means any organisation which governs sport or one particular sport, and which appears on the list adopted by the Convention Follow-up Committee in accordance with Article 31.2, as well as its continental and national affiliated organisations, if necessary.
- 3 “Competitions organiser” means any sports organisation or any other person, irrespective of their legal form, which organises sports competitions.
- 4 “Manipulation of sports competitions” means an intentional arrangement, act or omission aimed at an improper alteration of the result or the course of a sports competition in order to remove all or part of the unpredictable nature of the aforementioned sports competition with a view to obtaining an undue advantage for oneself or for others.
- 5 “Sports betting” means any wagering of a stake of monetary value in the expectation of a prize of monetary value, subject to a future and uncertain occurrence related to a sports competition. In particular:
 - a “illegal sports betting” means any sports betting activity whose type or operator is not allowed under the applicable law of the jurisdiction where the consumer is located;
 - b “irregular sports betting” shall mean any sports betting activity inconsistent with usual or anticipated patterns of the market in question or related to

betting on a sports competition whose course has unusual characteristics;

- c “suspicious sports betting” shall mean any sports betting activity which, according to reliable and consistent evidence, appears to be linked to a manipulation of the sports competition on which it is offered.
- 6 “Competition stakeholder” means any natural or legal person belonging to one of the following categories:
- a “athlete” means any person or group of persons, participating in sports competitions;
 - b “athlete support personnel” means any coach, trainer, manager, agent, team staff, team official, medical or paramedical personnel working with or treating athletes participating in or preparing for sports competitions, and all other persons working with the athletes;
 - c “official” means any person who is the owner of, a shareholder in, an executive or a staff member of the entities which organise and promote sports competitions, as well as referees, jury members and any other accredited persons. The term also covers the executives and staff of the international sports organisation, or where appropriate, other competent sports organisation which recognises the competition.
- 7 “Inside information” means information relating to any competition that a person possesses by virtue of his or her position in relation to a sport or competition, excluding any information already published or common knowledge, easily accessible to interested members of the public or disclosed in accordance with the rules and regulations governing the relevant competition.

Chapter II – Prevention, co-operation and other measures

Article 4 – Domestic co-ordination

- 1 Each Party shall co-ordinate the policies and action of all the public authorities concerned with the fight against the manipulation of sports competitions.
- 2 Each Party, within its jurisdiction, shall encourage sports organisations, competition organisers and sports betting operators to co-operate in the fight against the manipulation of sports competitions and, where appropriate, entrust them to implement the relevant provisions of this Convention.

Article 5 – Risk assessment and management

- 1 Each Party shall – where appropriate in co-operation with sports organisations, sports betting operators, competition organisers and other relevant organisations – identify, analyse and evaluate the risks associated with the manipulation of sports competitions.
- 2 Each Party shall encourage sports organisations, sports betting operators, competition organisers and any other relevant organisation to establish procedures and rules in order to combat manipulation of sports competitions and shall adopt, where appropriate, legislative or other measures necessary for this purpose.

Article 6 – Education and awareness raising

- 1 Each Party shall encourage awareness raising, education, training and research to strengthen the fight against manipulation of sports competitions.

Article 7 – Sports organisations and competition organisers

- 1 Each Party shall encourage sports organisations and competition organisers to adopt and implement rules to combat the manipulation of sports competitions as well as principles of good governance, related, inter alia, to:
 - a prevention of conflicts of interest, including:
 - prohibiting competition stakeholders from betting on sports competitions in which they are involved;
 - prohibiting the misuse or dissemination of inside information;
 - b compliance by sports organisations and their affiliated members with all their contractual or other obligations;
 - c the requirement for competition stakeholders to report immediately any suspicious activity, incident, incentive or approach which could be considered an infringement of the rules against the manipulation of sports competitions.
- 2 Each Party shall encourage sports organisations to adopt and implement the appropriate measures in order to ensure:
 - a enhanced and effective monitoring of the course of sports competitions exposed to the risks of manipulation;

- b arrangements to report without delay instances of suspicious activity linked to the manipulation of sports competitions to the relevant public authorities or national platform;
 - c effective mechanisms to facilitate the disclosure of any information concerning potential or actual cases of manipulation of sports competitions, including adequate protection for whistle-blowers;
 - d awareness among competition stakeholders including young athletes of the risk of manipulation of sports competitions and the efforts to combat it, through education, training and the dissemination of information;
 - e the appointment of relevant officials for a sports competition, in particular judges and referees, at the latest possible stage.
- 3 Each Party shall encourage its sports organisations, and through them the international sports organisations to apply specific, effective, proportionate and dissuasive disciplinary sanctions and measures to infringements of their internal rules against the manipulation of sports competitions, in particular those referred to in paragraph 1 of this article, as well as to ensure mutual recognition and enforcement of sanctions imposed by other sports organisations, notably in other countries.
- 4 Disciplinary liability established by sports organisations shall not exclude any criminal, civil or administrative liability.

Article 8 – Measures regarding the financing of sports organisations

- 1 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure appropriate transparency regarding the funding of sports organisations that are financially supported by the Party.
- 2 Each Party shall consider the possibility of helping sports organisations to combat the manipulation of sports competitions, including by funding appropriate mechanisms.
- 3 Each Party shall where necessary consider withholding financial support or inviting sports organisations to withhold financial support from competition stakeholders sanctioned for manipulating sports competitions, for the duration of the sanction.
- 4 Where appropriate, each Party shall take steps to withhold some or all financial or other sport-related support from any sports organisations that do not effectively apply regulations for combating manipulation of sports competitions.

Article 9 – Measures regarding the betting regulatory authority or other responsible authority or authorities

- 1 Each Party shall identify one or more responsible authorities, which in the Party's legal order are entrusted with the implementation of sports betting regulation and with the application of relevant measures to combat the manipulation of sports competitions in relation to sports betting, including, where appropriate:
 - a the exchange of information, in a timely manner, with other relevant authorities or a national platform for illegal, irregular or suspicious sports betting as well as infringements of the regulations referred to or established in accordance with this Convention;
 - b the limitation of the supply of sports betting, following consultation with the national sports organisations and sports betting operators, particularly excluding sports competitions:
 - which are designed for those under the age of 18; or
 - where the organisational conditions and/or stakes in sporting terms are inadequate;
 - c the advance provision of information about the types and the objects of sports betting products to competition organisers in support to their efforts to identify and manage risks of sports manipulation within their competition;
 - d the systematic use in sports betting of means of payment allowing financial flows above a certain threshold, defined by each Party, to be traced, particularly the senders, the recipients and the amounts;
 - e mechanisms, in co-operation with and between sports organisations and, where appropriate, sports betting operators, to prevent competition stakeholders from betting on sports competitions that are in breach of relevant sports rules or applicable law;
 - f the suspension of betting, according to domestic law, on competitions for which an appropriate alert has been issued.
- 2 Each Party shall communicate to the Secretary General of the Council of Europe the name and addresses of the authority or authorities identified in pursuance of paragraph 1 of this article.

Article 10 – Sports betting operators

- 1 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to prevent conflicts of interest and misuse of inside information by natural or legal persons involved in providing sports betting products, in particular through restrictions on:
 - a natural or legal persons involved in providing sports betting products betting on their own products;
 - b the abuse of a position as sponsor or part-owner of a sports organisation to facilitate the manipulation of a sports competition or to misuse inside information;
 - c competition stakeholders being involved in compiling betting odds for the competition in which they are involved;
 - d any sports betting operator who controls a competition organiser or stakeholder, as well as any sports betting operator who is controlled by such a competition organiser or stakeholder, offering bets on the competition in which this competition organiser or stakeholder is involved.
- 2 Each Party shall encourage its sports betting operators, and through them, the international organisations of sports betting operators, to raise awareness among their owners and employees of the consequences of and the fight against manipulation of sports competitions, through education, training and the dissemination of information.
- 3 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to oblige sports betting operators to report irregular or suspicious betting without delay to the betting regulatory authority, the other responsible authority or authorities, or the national platform.

Article 11 – The fight against illegal sports betting

- 1 With a view to combating the manipulation of sports competitions, each Party shall explore the most appropriate means to fight operators of illegal sports betting and shall consider adopting measures, in accordance with the applicable law of the relevant jurisdiction, such as:
 - a closure or direct and indirect restriction of access to illegal remote sports betting operators, and closure of illegal land-based sports betting operators in the Party's jurisdiction;

- b blocking of financial flows between illegal sports betting operators and consumers;
- c prohibition of advertising for illegal sports betting operators;
- d raising of consumers' awareness of the risks associated with illegal sports betting.

Chapter III – Exchange of information

Article 12 – Exchange of information between competent public authorities, sports organisations and sports betting operators

- 1 Without prejudice to Article 14, each Party shall facilitate, at national and international levels and in accordance with its domestic law, exchanges of information between the relevant public authorities, sports organisations, competition organisers, sports betting operators and national platforms. In particular, each Party shall undertake to set up mechanisms for sharing relevant information when such information might assist in the carrying out of the risk assessment referred to in Article 5 and namely the advanced provision of information about the types and object of the betting products to the competition organisers, and in initiating or carrying out investigations or proceedings concerning the manipulation of sports competitions.
- 2 Upon request, the recipient of such information shall, in accordance with domestic law and without delay, inform the organisation or the authority sharing the information of the follow-up given to this communication.
- 3 Each Party shall explore possible ways of developing or enhancing co-operation and exchange of information in the context of the fight against illegal sports betting as set out in Article 11 of this Convention.

Article 13 – National platform

- 1 Each Party shall identify a national platform addressing manipulation of sports competitions. The national platform shall, in accordance with domestic law, inter alia:
 - a serve as an information hub, collecting and disseminating information that is relevant to the fight against manipulation of sports competitions to the relevant organisations and authorities;
 - b co-ordinate the fight against the manipulation of sports competitions;

- c receive, centralise and analyse information on irregular and suspicious bets placed on sports competitions taking place on the territory of the Party and, where appropriate, issue alerts;
 - d transmit information on possible infringements of laws or sports regulations referred to in this Convention to public authorities or to sports organisations and/or sports betting operators;
 - e co-operate with all organisations and relevant authorities at national and international levels, including national platforms of other States.
- 2 Each Party shall communicate to the Secretary General of the Council of Europe the name and addresses of the national platform.

Article 14 – Personal data protection

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that all actions against the manipulation of sports competitions comply with relevant national and international personal data protection laws and standards, particularly in the exchange of information covered by this Convention.
- 2 Each Party shall adopt such legislative or other measures as necessary to guarantee that the public authorities and organisations covered by this Convention take the requisite measures in order to ensure that, when personal data are collected, processed and exchanged, irrespective of the nature of those exchanges, due regard is given to the principles of lawfulness, adequacy, relevance and accuracy, and also to data security and the rights of data subjects.
- 3 Each Party shall provide in its laws that the public authorities and organisations covered by this Convention are to ensure that the exchange of data for the purpose of this Convention does not go beyond the necessary minimum for the pursuit of the stated purposes of the exchange.
- 4 Each Party shall invite the various public authorities and organisations covered by this Convention to provide the requisite technical means to ensure the security of the data exchanged and to guarantee their reliability and integrity, as well as the availability and integrity of the data exchange systems and the identification of their users.

Chapter IV – Substantive criminal law and co-operation with regard to enforcement

Article 15 – Criminal offences relating to the manipulation of sports competitions

- 1 Each Party shall ensure that its domestic laws enable to criminally sanction manipulation of sports competitions when it involves either coercive, corrupt or fraudulent practices, as defined by its domestic law.

Article 16 – Laundering of the proceeds of criminal offences relating to the manipulation of sports competitions

- 1 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct as referred to in Article 9, paragraphs 1 and 2, of the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism (2005, CETS No. 198), in Article 6, paragraph 1, of the United Nations Convention against Transnational Organized Crime (2000) or in Article 23, paragraph 1, of the United Nations Convention against Corruption (2003), under the conditions referred to therein, when the predicate offence giving raise to profit is one of those referred to in Articles 15 and 17 of this Convention and in any event, in the case of extortion, corruption and fraud.
- 2 When deciding on the range of offences to be covered as predicate offences mentioned in paragraph 1, each Party may decide, in accordance with its domestic law, how it will define those offences and the nature of any particular elements that make them serious.
- 3 Each Party shall consider including the manipulation of sports competitions in its money laundering prevention framework by requiring sports betting operators to apply customer due diligence, record keeping and reporting requirements.

Article 17 – Aiding and abetting

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the aiding and abetting of the commission of any of the criminal offences referred to in Article 15 of this Convention.

Article 18 – Corporate liability

- 1 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be

necessary to ensure that legal persons can be held liable for offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention, committed for their benefit by any natural person, acting either individually or as a member of an organ of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on:

- a a power of representation of the legal person;
 - b the authority to take decisions on behalf of the legal person;
 - c the authority to exercise control within the legal person.
- 2 Subject to the legal principles of the Party, the liability of a legal person may be criminal, civil or administrative.
 - 3 Other than in the cases already provided for in paragraph 1, each Party shall take the necessary measures to ensure that a legal person can be held liable when lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of an offence referred to in Articles 15 to 17 of this Convention for the benefit of that legal person by a natural person acting under its authority.
 - 4 Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offence.

Chapter V – Jurisdiction, criminal procedure and enforcement measures

Article 19 – Jurisdiction

- 1 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to establish jurisdiction over the offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention where that offence is committed:
 - a in its territory; or
 - b on board a ship flying its flag; or
 - c on board an aircraft registered under its law; or
 - d by one of its nationals or by a person habitually residing in its territory.
- 2 Each State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to apply, or to apply only in specific cases or conditions, the rules on jurisdiction laid down in paragraph 1, subparagraph *d* of this article.
- 3 Each Party shall take the necessary legislative or other measures to establish

jurisdiction over offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention in cases in which an alleged offender is present on its territory and cannot be extradited to another Party on the basis of his or her nationality.

- 4 When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence referred to in Articles 15 to 17 of this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult each other with a view to determining the most appropriate jurisdiction for the purposes of prosecution.
- 5 Without prejudice to the general rules of international law, this Convention does not exclude any criminal, civil and administrative jurisdiction exercised by a Party in accordance with its domestic law.

Article 20 – Measures to secure electronic evidence

- 1 Each Party shall adopt legislative or other measures to secure electronic evidence, inter alia through the expedited preservation of stored computer data, expedited preservation and disclosure of traffic data, production orders, search and seizure of stored computer data, real-time collection of traffic data and the interception of content data, in accordance with its domestic law, when investigating offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention.

Article 21 – Protection measures

- 1 Each Party shall consider adoption of such legal measures as may be necessary to provide effective protection for:
 - a persons who provide, in good faith and on reasonable grounds, information concerning offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention or otherwise co-operate with the investigating or prosecuting authorities;
 - b witnesses who give testimony concerning these offences;
 - c when necessary, members of the family of persons referred to in subparagraphs *a* and *b*.

Chapter VI – Sanctions and measures

Article 22 – Criminal sanctions against natural persons

- 1 Each Party shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention, when committed by natural persons, are punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions, including monetary sanctions, taking account of the seriousness of the offences. These sanctions shall include penalties involving deprivation of liberty that may give rise to extradition, as defined by domestic law.

Article 23 – Sanctions against legal persons

- 1 Each Party shall take the necessary legislative or other measures to ensure that legal persons held liable in accordance with Article 18 are subject to effective, proportionate and dissuasive sanctions, including monetary sanctions and possibly other measures such as:
 - a a temporary or permanent disqualification from exercising commercial activity;
 - b placement under judicial supervision;
 - c a judicial winding-up order.

Article 24 – Administrative sanctions

- 1 Each Party shall adopt, where appropriate, such legislative or other measures in respect of acts which are punishable under its domestic law as may be necessary to punish infringements established in accordance with this Convention by effective, proportionate and dissuasive sanctions and measures following proceedings brought by the administrative authorities, where the decision may give rise to proceedings before a court having jurisdiction.
- 2 Each Party shall ensure that administrative measures are applied. This may be done by the betting regulatory authority or the other responsible authority or authorities, in accordance with its domestic law.

Article 25 – Seizure and confiscation

- 1 Each Party shall take the necessary legislative or other measures, in accordance with domestic law, to permit seizure and confiscation of:
 - a the goods, documents and other instruments used, or intended to be used, to commit the offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention;
 - b the proceeds of those offences, or property of a value corresponding to those proceeds.

Chapter VII – International co-operation in judicial and other matters

Article 26 – Measures with a view to international co-operation in criminal matters

- 1 The Parties shall co-operate with each other, in accordance with the provisions of this Convention and in accordance with the relevant applicable international and regional instruments and arrangements agreed on the basis of uniform or reciprocal legislation and with their domestic law, to the widest extent possible for the purposes of investigations, prosecutions and judicial

proceedings concerning the offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention, including seizure and confiscation.

- 2 The Parties shall co-operate to the widest extent possible, in accordance with the relevant applicable international, regional and bilateral treaties on extradition and mutual assistance in criminal matters and in accordance with their domestic law, concerning the offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention.
- 3 In matters of international co-operation, whenever dual criminality is considered to be a requirement, it shall be deemed to have been fulfilled, irrespective of whether the laws of the requested State place the offence within the same category of offence or use the same term to denominate the offence as the requesting State, if the conduct underlying the offence in respect of which legal mutual assistance or extradition is requested is a criminal offence under the laws of both Parties.
- 4 If a Party that makes extradition or mutual legal assistance in criminal matters conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition or legal assistance in criminal matters from a Party with which it has no such treaty, it may, acting in full compliance with its obligations under international law and subject to the conditions provided for by its own domestic law, consider this Convention to be the legal basis for extradition or mutual legal assistance in criminal matters in respect of the offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention.

Article 27 – Other international co-operation measures in respect of prevention

- 1 Each Party shall endeavour to integrate, where appropriate, the prevention of and the fight against the manipulation of sports competitions into assistance programmes for the benefit of third States.

Article 28 – International co-operation with international sports organisations

- 1 Each Party, in accordance with its domestic law, shall co-operate with international sports organisations in the fight against the manipulation of sports competitions.

Chapter VIII – Follow up

Article 29 – Provision of information

- 1 Each Party shall forward to the Secretary General of the Council of Europe, in

one of the official languages of the Council of Europe, all relevant information concerning legislative and other measures taken by it for the purpose of complying with the terms of this Convention.

Article 30 – Convention Follow-up Committee

- 1 For the purposes of this Convention, the Convention Follow-up Committee is hereby set up.
- 2 Each Party may be represented on the Convention Follow-up Committee by one or more delegates, including representatives of public authorities responsible for sport, law-enforcement or betting regulation. Each Party shall have one vote.
- 3 The Parliamentary Assembly of the Council of Europe, as well as other relevant Council of Europe intergovernmental committees, shall each appoint a representative to the Convention Follow-up Committee in order to contribute to a multisectoral and multidisciplinary approach. The Convention Follow-up Committee may, if necessary, invite, by unanimous decision, any State which is not a Party to the Convention, any international organisation or body, to be represented by an observer at its meetings. Representatives appointed under this paragraph shall participate in meetings of the Convention Follow-up Committee without the right to vote.
- 4 Meetings of the Convention Follow-up Committee shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe. Its first meeting shall be held as soon as reasonably practicable, and in any case within one year after the date of entry into force of the Convention. It shall subsequently meet whenever a meeting is requested by at least one third of the Parties or by the Secretary General.
- 5 Subject to the provisions of this Convention, the Convention Follow-up Committee shall draw up and adopt by consensus its own rules of procedure.
- 6 The Convention Follow-up Committee shall be assisted by the Secretariat of the Council of Europe in carrying out its functions.

Article 31 – Functions of the Convention Follow-up Committee

- 1 The Convention Follow-up Committee is responsible for the follow-up to the implementation of this Convention.
- 2 The Convention Follow-up Committee shall adopt and modify the list of sports organisations referred to in Article 3.2, while ensuring that it is published in an appropriate manner.
- 3 The Convention Follow-up Committee may, in particular:
 - a make recommendations to the Parties concerning measures to be taken for the purposes of this Convention, in particular with respect to international co-operation;
 - b where appropriate, make recommendations to the Parties, following the

publication of explanatory documentation and, after prior consultations with representatives of sports organisations and sports betting operators, in particular on:

- the criteria to be met by sports organisations and sports betting operators in order to benefit from the exchange of information referred to in Article 12.1 of this Convention;
 - other ways aimed at enhancing the operational co-operation between the relevant public authorities, sports organisations and betting operators, as mentioned in this Convention;
- c keep relevant international organisations and the public informed about the activities undertaken within the framework of this Convention;
- d prepare an opinion to the Committee of Ministers on the request of any non-member State of the Council of Europe to be invited by the Committee of Ministers to sign the Convention in pursuance of Article 32.2.
- 3 In order to discharge its functions, the Convention Follow-up Committee may, on its own initiative, arrange meetings of experts.
- 4 The Convention Follow-up Committee, with the prior agreement of the Parties concerned, shall arrange visits to the Parties.

Chapter IX – Final provisions

Article 32 – Signature and entry into force

- 1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the other States Parties to the European Cultural Convention, the European Union and the non-member States which have participated in its elaboration or enjoying observer status with the Council of Europe.
- 2 This Convention shall also be open for signature by any other non-member State of the Council of Europe upon invitation by the Committee of Ministers. The decision to invite a non-member State to sign the Convention shall be taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe, and by a unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers, after consulting the Convention Follow-up Committee, once established.
- 3 This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

- 4 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which five signatories, including at least three member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraphs 1, 2 and 3.
- 5 In respect of any signatory State or the European Union which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraphs 1, 2 and 3.
- 6 A Contracting Party which is not a member of the Council of Europe shall contribute to the financing of the Convention Follow-up Committee in a manner to be decided by the Committee of Ministers after consultation with that Party.

Article 33 – Effects of the Convention and relationship with other international instruments

- 1 This Convention does not affect the rights and obligations of Parties under international multilateral conventions concerning specific subjects. In particular, this Convention does not alter their rights and obligations arising from other agreements previously concluded in respect of the fight against doping and consistent with the subject and purpose of this Convention.
- 2 This Convention supplements in particular, where appropriate, applicable multilateral or bilateral treaties between the Parties, including the provisions of:
 - a the European Convention on Extradition (1957, ETS No. 24);
 - b the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters (1959, ETS No. 30);
 - c the Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime (1990, ETS No. 141);
 - d The Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism (2005, CETS No. 198).
- 3 The Parties to the Convention may conclude bilateral or multilateral treaties with one another on the matters dealt with in this Convention in order to supplement or strengthen the provisions thereof or to facilitate the application of the principles embodied therein.
- 4 If two or more Parties have already concluded a treaty on the matters dealt with in this Convention or have otherwise established relations in respect of such matters, they shall also be entitled to apply that treaty or to regulate those relations accordingly. However, when Parties establish relations in respect of the matters dealt with in this Convention other than as provided for

therein, they shall do so in a manner that is not inconsistent with the Convention's objectives and principles.

- 5 Nothing in this Convention shall affect other rights, restrictions, obligations and responsibilities of Parties.

Article 34 – Conditions and safeguards

- 1 Each Party shall ensure that the establishment, implementation and application of the powers and procedures provided for in Chapters II to VII are subject to conditions and safeguards provided for under its domestic law, which shall provide for the adequate protection of human rights and liberties, including rights arising pursuant to obligations it has undertaken under the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the 1966 United Nations International Covenant on Civil and Political Rights, and other applicable international human rights instruments, and which shall incorporate the principle of proportionality into its domestic law.
- 2 Such conditions and safeguards shall, as appropriate in view of the nature of the procedure or power concerned, inter alia, include judicial or other independent supervision, grounds justifying the application, as well as the limitation of the scope and the duration of such power or procedure.
- 3 To the extent that it is consistent with the public interest, in particular the sound administration of justice, each Party shall consider the impact of the powers and procedures in these chapters upon the rights, responsibilities and legitimate interests of third parties.

Article 35 – Territorial application

- 1 Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
- 2 Each Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings. In respect of such a territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification

addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 36 – Federal clause

- 1 A federal State may reserve the right to assume obligations under Chapters II, IV, V and VI of this Convention consistent with its fundamental principles governing the relationship between its central government and constituent States or other similar territorial entities, provided that it is still able to co-operate under Chapters III and VII.
- 2 When making a reservation under paragraph 1, a federal State may not apply the terms of such reservation to exclude or substantially diminish its obligations to provide for the measures set out in Chapters III and VII. Overall, it shall provide for a broad and effective enforcement capability with respect to those measures.
- 3 With regard to the provisions of this Convention, the application of which comes under the jurisdiction of each constituent States or other similar territorial entities that are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform the competent authorities of such States of the said provisions with its favourable opinion, encouraging them to take appropriate action to give them effect.

Article 37 – Reservations

- 1 By a written notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, declare that it avails itself of the reservations provided for in Article 19, paragraph 2 and in Article 36, paragraph 1. No other reservation may be made.
- 2 A Party that has made a reservation in accordance with paragraph 1 may wholly or partially withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Such withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General. If the notification states that the withdrawal of a reservation is to take effect on a date specified therein, and such date is later than the date on which the notification is received by the Secretary General, the withdrawal shall take effect on that later date.
- 3 A Party that has made a reservation shall withdraw such reservation, in whole or in part, as soon as circumstances so permit.

- 4 The Secretary General of the Council of Europe may periodically ask Parties that have made one or more reservations for details about the prospects of withdrawal of such reservation(s).

Article 38 – Amendments

- 1 Amendments to articles of this Convention may be proposed by any Party, the Convention Follow-up Committee or the Committee of Ministers of the Council of Europe.
- 2 Any proposal for an amendment shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe and forwarded by him or her to the Parties, the member States of the Council of Europe, non-member States having participated in the elaboration of this Convention or enjoying observer status with the Council of Europe, the European Union, any State having been invited to sign this Convention and the Convention Follow-up Committee at least two months before the meeting at which it is to be considered. The Convention Follow-up Committee shall submit to the Committee of Ministers its opinion on the proposed amendment.
- 3 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and any opinion submitted by the Convention Follow-up Committee and may adopt the amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe.
- 4 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.
- 5 Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof following their respective internal procedures.
- 6 If an amendment has been adopted by the Committee of Ministers, but has not yet entered into force in accordance with paragraph 5, a State or the European Union may not express their consent to be bound by the Convention without accepting at the same time the amendment.

Article 39 – Settlement of disputes

- 1 The Convention Follow-up Committee, in close co-operation with the relevant Council of Europe intergovernmental committees shall be kept informed of any difficulties regarding the interpretation and application of this Convention.

- 2 In the event of a dispute between Parties as to the interpretation or application of this Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation, conciliation or arbitration, or any other peaceful means of their choice.
- 3 The Committee of Ministers of the Council of Europe may establish settlement procedures which may be used by the Parties to a dispute, subject to their consent.

Article 40 – Denunciation

- 1 Each Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 41 – Notification

- 1 The Secretary General of the Council of Europe shall notify the Parties, the member States of the Council of Europe, the other States Parties to the European Cultural Convention, the non-member States having participated in the elaboration of this Convention or enjoying observer status with the Council of Europe, the European Union, and any State having been invited to sign this Convention in accordance with the provisions of Article 32, of:
 - a any signature;
 - b the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;
 - c any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 32;
 - d any reservation and any withdrawal of a reservation made in accordance with Article 37;
 - e any declaration made in accordance with Articles 9 and 13;
 - f any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in Magglingen/Macolin, this eighteenth day of September 2014, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the

elaboration of this Convention or enjoy observer status with the Council of Europe, to the European Union and to any State invited to sign this Convention.

Certified a true copy of the sole original document, in English and in French, deposited in the archives of the Council of Europe.

KONVENCIJA SAVETA EVROPE O MANIPULISANJU SPORTSKIM TAKMIČENJIMA

Preambula

Države članice Saveta Evrope i druge potpisnice ove Konvencije,

Uzimajući u obzir činjenicu da je cilj Saveta Evrope da se postigne veće jedinstvo između njegovih članica;

Uzimajući u obzir Akcioni plan Trećeg samita šefova država i vlada Saveta Evrope (Varšava, 16-17. maja 2005) kojim se preporučuje nastavak aktivnosti Saveta Evrope koje služe kao reference u oblasti sporta;

Uzimajući u obzir potrebu da se dalje razvije zajednički evropski i globalni okvir za razvoj sporta, na osnovu pojma pluralističke demokratije, vladavine prava, ljudskih prava i sportske etike;

Svesne da svaka država i svaka vrsta sporta u svetu može biti pogođena manipulisanjem sportskim takmičenjima i ističući da ova pojava, kao globalna pretnja integritetu sporta, iziskuje globalni odgovor kojem podršku moraju pružiti i države koje nisu članice Saveta Evrope;

Izražavajući svoju zabrinutost zbog uključenosti kriminalnih aktivnosti, a posebno organizovanog kriminala, u manipulisanje sportskim takmičenjima i njegovu transnacionalnu prirodu;

Pozivajući se na Konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (1950, ETS br. 5) i njene protokole, Evropsku konvenciju o nasilju i nedoličnom ponašanju gledalaca na sportskim priredbama, posebno na fudbalskim utakmicama (1985, ETS br. 120), Evropsku konvenciju protiv dopingovanja u sportu (1989, ETS br. 135), Krivičnopravnu konvenciju o korupciji (1999, ETS br. 173) i Konvenciju Saveta Evrope o pranju, traženju, zapleni i oduzimanju prihoda stečenih kriminalom i o finansiranju terorizma (2005, CETS, br. 198);

Podsećajući na Konvenciju Ujedinjenih nacija o borbi protiv transnacionalnog organizovanog kriminala (2000) i njen Protokol;

Podsećajući takođe na Konvenciju Ujedinjenih nacija protiv korupcije (2003);

Podsećajući na značaj efikasne istrage krivičnih dela bez neopravdanih odlaganja u okviru svojih nadležnosti;

Podsećajući na ključnu ulogu Međunarodne kriminalističke policijske organizacije (Interpol) u olakšavanju efikasne saradnje između organa za sprovođenje zakona pored saradnje u pravosuđu;

Ističući da sportske organizacije imaju odgovornost da otkriju i sankcionišu manipulisanja sportskim takmičenjima koja izvrše lica pod njihovom nadležnošću;

Uvažavajući rezultate koji su već postignuti u borbi protiv manipulisanja sportskim takmičenjima;

Uverene da efikasna borba protiv manipulisanja sportskim takmičenjima iziskuje povećanu, brzu, održivu i funkcionalnu nacionalnu i međunarodnu saradnju;

Uzimajući u obzir Preporuke Komiteta ministara državama članicama REC(92)13 rev. o revidiranoj Evropskoj povelji sporta; CM/REC(2010)9 o revidiranom Kodeksu sportske etike; Rec(2005)8 o načelima dobre uprave u sportu i CM/Rec(2011)10 o promovisanju integriteta sporta u borbi protiv manipulisanja rezultatima, konkretno nameštanju utakmica;

U skladu sa radom i zaključcima sledećih konferencija:

- 11. Konferencija ministara sporta Saveta Evrope održana u Atini 11. i 12. decembra 2008. godine;
- 18. Neformalna konferencija ministara sporta Saveta Evrope (Baku, 22. septembar 2010.) o promovisanju integriteta sporta u borbi protiv manipulisanja rezultatima (nameštanje utakmica);
- 12. Konferencija ministara sporta Saveta Evrope (Beograd, 15. mart 2012.) posebno u smislu izrade nacrtu novog međunarodnog pravnog instrumenta za borbu protiv manipulisanja sportskim rezultatima;
- 5. Međunarodna konferencija UNESCO-a za ministre i visoke zvaničnike nadležne za fizičko obrazovanje i sport (MINEPS 5);

Uverene da dijalog i saradnja među državnim organima, sportskim organizacijama, organizatorima takmičenja i operaterima sportskog klađenja na nacionalnom i međunarodnom nivou na osnovu uzajamnog poštovanja i poverenja predstavljaju suštinu u nalaženju efikasnih zajedničkih odgovora na izazove koje nameće problem manipulisanja sportskim takmičenjima;

Prepoznajući da je sport, zasnovan na fer i ravnopravnom takmičenju, po svojoj prirodi nepredvidiv i da zahteva snažno i efikasno suprotstavljanje neetičkim praksama i ponašanju u sportu;

Ističući svoje uverenje da je dosledna primena načela dobrog upravljanja i etike u sportu značajan činilac u pružanju pomoći u iskorenjivanju korupcije, manipulisanja sportskim takmičenjima i drugim oblicima zloupotrebe u sportu;

Uvažavajući da su sportske organizacije, u skladu sa načelom autonomije sporta, odgovorne za sport i da imaju samoregulatornu i disciplinsku nadležnost u borbi protiv manipulisanja sportskim takmičenjima, ali da državni organi štite integritet sporta, gde je to svrsishodno;

Prihvatajući to da razvoj aktivnosti sportskog klađenja, naročito nelegalnog sportskog klađenja, povećava rizik od ovih manipulisanja;

Uzimajući u obzir da manipulisanja sportskim takmičenjima mogu, ali i ne moraju biti povezana sa sportskim klađenjem, kao i sa krivičnim delima, ali da se manipulisanja moraju rešavati u svakom slučaju;

Uzimajući u obzir diskreciona prava država potpisnica, u okviru važećeg zakona, kod donošenja odluka o politikama sportskog klađenja,

Dogovorile su sledeće:

Poglavlje I – Svrha, vodeća načela, definicije

Član 1 – Svrha i glavni ciljevi

1. Svrha ove Konvencije je borba protiv manipulisanja sportskim takmičenjima kako bi se zaštitio integritet sporta i sportska etika u skladu sa načelom autonomije sporta.
2. S tim u vezi, glavni ciljevi ove Konvencije su:
 - a. sprečavanje, otkrivanje i sankcionisanje nacionalnih i transnacionalnih manipulisanja nacionalnim i međunarodnim sportskim takmičenjima;
 - b. promovisanje nacionalne i međunarodne saradnje u borbi protiv manipulisanja sportskim takmičenjima nadležnih državnih organa, kao i organizacija uključenih u sport i sportsko klađenje.

Član 2 – Vodeća načela

1. Borba protiv manipulisanja sportskim takmičenjima obezbeđuje poštovanje, između ostalog, sledećih načela:

- a. ljudskih prava;
- b. zakonitosti;
- v. proporcionalnosti;
- g. zaštite privatnog života i podataka o ličnosti.

Član 3 – Definicije

U svrhu ove Konvencije:

1. „Sportsko takmičenje” predstavlja svaki sportski događaj organizovan u skladu sa pravilima koje je utvrdila sportska organizacija koja se nalazi na listi Komiteta za praćenje konvencije u skladu sa članom 31.2 i koji je priznala međunarodna sportska organizacija odnosno, tamo gde je to adekvatno, druga nadležna sportska organizacija.
2. „Sportska organizacija” je svaka organizacija koja upravlja sportom ili jednim određenim sportom i koja se nalazi na listi koju je usvojio Komitet za praćenje konvencije u skladu sa članom 31.2 kao i njene kontinentalne i nacionalne povezane organizacije, ukoliko postoje.
3. „Organizator takmičenja” znači svaku sportsku organizaciju ili drugo lice, bez obzira na njegovu pravnu formu, koja organizuje sportska takmičenja.
4. „Manipulisanje sportskim takmičenjima” je nameran čin, radnja ili propust koje ima za cilj nepropisno menjanje rezultata ili toka sportskog takmičenja kako bi se uklonile celokupna ili delimična nepredvidljivost sportskih takmičenja radi sticanja nepravične prednosti za sebe ili za druge.
5. „Sportsko klađenje” podrazumeva bilo koje klađenje uz ulaganje novčane vrednosti u iščekivanju nagrade novčane vrednosti, koje zavisi od budućeg neizvesnog ishoda koji se dovodi u vezu sa sportskim takmičenjem. Konkretno:
 - a. „Nelegalno sportsko klađenje” predstavlja bilo koju aktivnost sportskog klađenja čija vrsta ili operater nisu dozvoljeni prema važećem zakonu koji se odnosi na prostor na kome se nalazi korisnik;
 - b. „Neregularno sportsko klađenje” predstavlja bilo koju aktivnost sportskog klađenja koja nije u skladu sa uobičajenim ili očekivanim tržišnim obrascima ili se tiče sportskog takmičenja čiji tok ima neuobičajene karakteristike;

- v. „Sumnjivo sportsko klađenje” predstavlja bilo koju aktivnost sportskog klađenja koja, prema pouzdanim i doslednim dokazima, deluje povezana sa manipulisanjem sportskim takmičenjem na koje se odnosi.
6. „Akter takmičenja” predstavlja svako fizičko ili pravno lice koje pripada jednoj od sledećih kategorija:
- a. „sportista” znači svako lice ili grupu lica koji učestvuju u sportskom takmičenju;
 - b. „prateće osoblje sportista” su treneri, menadžeri, agenti, osoblje tima, timski zvaničnici, medicinsko ili paramedicinsko osoblje, koji rade sa ili tretira sportiste koji učestvuju u takmičenju ili se pripremaju za sportsko takmičenje, kao i sva ostala lica koja rade sa sportistima;
 - v. „zvaničnik” je bilo koje lice koje je vlasnik, akcionar ili vlasnik udela, rukovodilac ili član osoblja entiteta koji organizuju i promovišu sportska takmičenja, kao i sudije, članovi žirija i druga akreditovana lica. Ovaj pojam obuhvata rukovodioce i osoblje međunarodne sportske organizacije ili, gde je adekvatno, drugu nadležnu sportsku organizaciju koja podržava takmičenje.
7. „Insajderska informacija” predstavlja informaciju koja se odnosi na bilo koje takmičenje koju lice poseduje zbog položaja koji ima u odnosu na sportsko takmičenje, ne računajući informacije koje su već objavljene ili su poznate, lako dostupne zainteresovanim članovima javnosti ili obelodanjene u skladu sa pravilima i uredbama koje regulišu relevantno takmičenje.

Poglavlje II – Prevencija, saradnja i druge mere

Član 4 – Domaća koordinacija

1. Svaka Strana vrši koordinaciju politika i aktivnosti svih državnih organa zaduženih za borbu protiv manipulisanja sportskim takmičenjima.
2. Svaka Strana, u okviru svoje nadležnosti, podstiče sportske organizacije, organizatore takmičenja i operatere sportskog klađenja da sarađuju u borbi protiv manipulisanja sportskim takmičenjima i, po potrebi, poverava im sprovođenje relevantnih odredbi ove Konvencije.

Član 5 – Procena rizika i upravljanje rizikom

1. Svaka Strana – po potrebi u saradnji sa sportskim organizacijama, operaterima sportskog klađenja, organizatorima takmičenja i drugim

relevantnim organizacijama – utvrđuje, analizira i procenjuje rizike u vezi sa manipulisanjem sportskim takmičenjima.

2. Svaka Strana podstiče sportske organizacije, operatere sportskog klađenja, organizatore takmičenja i sve ostale relevantne organizacije da utvrde postupke i pravila za borbu protiv manipulisanja sportskim takmičenjima i usvoje, gde je to potrebno, zakone i druge mere potrebne za ovu svrhu.

Član 6 – Edukacija i podizanje svesti

1. Svaka Strana podstiče podizanje svesti, edukaciju, obuku i istraživanje kako bi se osnažila borba protiv manipulisanja sportskim takmičenjima.

Član 7 – Sportske organizacije i organizatori takmičenja

1. Svaka Strana podstiče sportske organizacije i organizatore takmičenja da usvoje i sprovedu pravila za borbu protiv manipulisanja sportskim takmičenjima kao i načela dobre uprave, koja se, između ostalog, odnose na:
 - a. Sprečavanje sukoba interesa, uključujući:
 - zabranu akterima takmičenja da se klade na sportska takmičenja u koja su uključeni;
 - zabranu zloupotrebe ili širenja unutrašnjih informacija;
 - b. Ispunjavanje ugovornih ili drugih obaveza od strane sportskih organizacija i njihovih pridruženih članica;
 - v. Zahtevom akterima na takmičenjima da odmah prijave svaku sumnjivu aktivnost, slučaj, podsticaj ili pristup koji se može smatrati kršenjem pravila protiv manipulisanja sportskim takmičenjima.
2. Svaka Strana podstiče sportske organizacije da usvoje i sprovedu odgovarajuće mere kako bi obezbedile:
 - a. Unapređeno i efikasno praćenje toka sportskih takmičenja koji su izloženi riziku od manipulisanja;
 - b. Način prijavljivanja, bez odlaganja, bilo kojih sumnjivih aktivnosti povezanih sa manipulisanjem sportskim takmičenjima relevantnim državnim organima ili nacionalnoj platformi;
 - v. Efikasne mehanizme za lakše obelodanjivanje svih informacija koje se tiču

potencijalnih ili stvarnih slučajeva manipulisanja sportskim takmičenjima, uključujući adekvatnu zaštitu za uzbudivače;

- g. Postojanje svesti među akterima takmičenja, uključujući mlade sportiste, o riziku od manipulisanja sportskim takmičenjima i naporima u borbi protiv istih, kroz edukaciju, obuku i širenja informacija;
 - d. Imenovanje relevantnih zvaničnika za sportska takmičenja, naročito sudija, u poslednjoj mogućoj fazi.
3. Svaka Strana podstiče svoje sportske organizacije i preko njih i međunarodne sportske organizacije da primenjuju posebne, efikasne, proporcionalne i odvraćajuće disciplinske sankcije i mere za kršenje njenih unutrašnjih pravila protiv manipulisanja sportskim takmičenjima, posebno one iz stava 1. ovog člana, kao i da obezbede uzajamno priznanje i sprovođenje sankcija koje su izrekle druge sportske organizacije, naročito u drugim zemljama.
 4. Disciplinska odgovornost koju su uspostavile sportske organizacije ne isključuje krivičnu, građansku ili administrativnu odgovornost.

Član 8 – Mere koje se tiču finansiranja sportskih organizacija

1. Svaka Strana usvaja zakone ili druge mere koji su potrebni kako bi se obezbedila odgovarajuća transparentnost finansiranja sportskih organizacija koje Strane finansijski podržavaju.
2. Svaka Strana razmatra mogućnost pružanja pomoći sportskim organizacijama u borbi protiv manipulisanja sportskim takmičenjima, uključujući finansiranje odgovarajućih mehanizama.
3. Svaka Strana, gde je to potrebno, razmatra uskraćivanje finansijske podrške ili poziva sportske organizacije da uskrate finansijsku pomoć akterima takmičenja koji su sankcionisani zbog manipulisanja sportskim takmičenjima, tokom trajanja sankcije.
4. Gde je to izvodljivo, svaka Strana će preduzeti korake ka uskraćivanju dela ili celokupne finansijske ili druge podrške povezane sa sportom svim sportskim organizacijama koje efikasno ne primenjuju propise za borbu protiv manipulisanja sportskim takmičenjima.

Član 9 – Mere koje se odnose na regulatorno telo za klađenje ili drugi nadležni organ ili drugi organ

1. Svaka Strana određuje jedno ili više odgovornih organa, kojima je prema

pravnom uređenju Strane povereno sprovođenje propisa o sportskom klađenju i primena relevantnih mera za borbu protiv manipulisanja sportskim takmičenjima u vezi sa sportskim klađenjem, uključujući, gde je to adekvatno:

- a. Blagovremenu razmenu informacija sa drugim nadležnim organima ili nacionalnom platformom u vezi sa nelegalnim, neregularnim ili sumnjivim sportskim klađenjem kao i kršenjem pravila iz ove Konvencije ili uspostavljenih u skladu sa ovom Konvencijom;
 - b. Ograničavanje ponude za sportsko klađenje, u skladu sa konsultacijama sa nacionalnim sportskim organizacijama i operaterima sportskog klađenja, naročito isključivanje sportskih takmičenja:
 - koja su osmišljena za one mlađe od 18 godina; ili
 - kod kojih organizacioni uslovi i/ili ulozi u sportskom smislu nisu adekvatni;
 - v. Pružanje informacija o vrstama i predmetima proizvoda sportskog klađenja organizatorima takmičenja unapred kao podrška njihovim naporima da identifikuju i upravljaju rizikom od sportskih manipulisanja u okviru svog takmičenja;
 - g. Sistemsku upotrebu sredstava plaćanja u sportskom klađenju, koja omogućava da finansijski tokovi iznad iznosa koji odredi svaka Strana individualno, budu praćeni, posebno po pitanju pošiljalaca, primalaca i iznosa;
 - d. Mehanizme, u saradnji sa ili između sportskih organizacija i, gde je to izvodljivo, operaterima sportskog klađenja, za sprečavanje aktera takmičenja da se klade na sportskim takmičenjima kada to predstavlja kršenje relevantnih sportskih pravila ili primenjivog zakona;
 - đ. Suspendovanje klađenja, u skladu sa domaćim zakonom, na takmičenjima za koja su izdata odgovarajuća upozorenja.
- 2 Svaka Strana saopštava Generalnom sekretaru Saveta Evrope naziv i adresu nadležnog organa ili nadležnih organa identifikovanih u skladu sa stavom 1. ovog člana.

Član 10 – Operateri sportskog klađenja

1. Svaka Strana usvaja zakonske ili druge mere koje su potrebne za sprečavanje sukoba interesa i zloupotrebe insajderskih informacija od strane fizičkog ili pravnog lica uključenog u pružanje usluga sportskog klađenja, posebno kroz ograničenja za:

- a. Fizička i pravna lica koja pružaju usluge sportskog klađenja da se klade na sopstvene usluge;
 - b. Zloupotrebu položaja sponzora ili suvlasnika sportske organizacije sa ciljem lakšeg manipulisanja sportskim takmičenjem ili zloupotrebe insajderskih informacija;
 - v. Aktere takmičenja koji su uključeni u sastavljanje kvota za klađenje za takmičenje u kome učestvuju;
 - g. Bilo kojeg operatera sportskog klađenja koji kontroliše organizatora ili aktera takmičenja, kao i bilo kojeg operatera sportskog klađenja kojeg kontroliše organizator ili akter takmičenja, da nudi opklade za takmičenje u koje je uključen ovaj organizator odnosno akter takmičenja.
2. Svaka Strana podstiče svoje operatere sportskog klađenja, i preko njih, međunarodne organizacije operatera sportskog klađenja da podižu svest među svojim vlasnicima i zaposlenima o posledicama i borbi protiv manipulisanja sportskim takmičenjima, kroz edukaciju, obuke i širenja informacija.
 3. Svaka Strana usvaja zakonske ili druge mere potrebne za obavezivanje operatera sportskog klađenja da bez odlaganja prijave neregularno ili sumnjivo klađenje regulatornom organu za klađenje, drugom odgovornom organu ili organima, ili nacionalnoj platformi.

Član 11 – Borba protiv nelegalnog sportskog klađenja

1. Kako bi se izborila sa manipulisanjem sportskim takmičenjima, svaka Strana istražuje najprikladnije mere za borbu protiv operatera nelegalnog sportskog klađenja i razmatra usvajanje mera, u skladu sa primenjivim zakonom relevantne nadležnosti, kao što su:
 - a. Zatvaranje ili direktno i indirektno ograničenje pristupa nelegalnim operaterima za sportsko klađenje na daljinu i zatvaranje nelegalnih operatera sportskog klađenja u zemlji koji su pod nadležnošću Strane;
 - b. Blokiranje finansijskih tokova između nelegalnih operatera sportskih klađenja i korisnika;
 - v. Zabrana reklamiranja nelegalnih operatera sportskog klađenja;
 - g. Podizanje svesti potrošača o rizicima koji se dovode u vezu sa nelegalnim

sportskim klađenjem.

Poglavlje III – Razmena informacija

Član 12 – Razmena informacija između nadležnih državnih organa, sportskih organizacija i operatera sportskog klađenja

1. Bez prejudiciranja člana 14. svaka Strana omogućava, na nacionalnom i međunarodnom nivou i u skladu sa svojim domaćim zakonom, razmenu informacija između relevantnih državnih organa, sportskih organizacija, organizatora takmičenja, operatera sportskog klađenja i nacionalnih platformi. Konkretno, svaka Strana se obavezuje da uspostavi mehanizme za razmenu relevantnih informacija kada takve informacije mogu da pomognu u sprovođenju procene rizika iz člana 5. posebno kroz blagovremeno obezbeđivanje informacija organizatorima takmičenja o vrstama i predmetu proizvoda klađenja, ili u pokretanju i sprovođenju istraga ili postupaka koji se tiču manipulisanja sportskim takmičenjima.
2. Na zahtev, primalac ovih informacija će u skladu sa domaćim zakonom i bez odlaganja obavestiti organizaciju ili nadležni organi koji razmenjuje informacije o nastavku ove komunikacije.
3. Svaka Strana istražuje moguće načine za razvoj i unapređenje saradnje i razmene informacija u kontekstu borbe protiv nelegalnog sportskog klađenja iz člana 11. ove Konvencije.

Član 13 – Nacionalna platforma

1. Svaka Strana određuje nacionalnu platformu za rešavanje problema manipulisanja sportskim takmičenjima. Nacionalna platforma, u skladu sa domaćim zakonom, između ostalog:
 - a. Služi kao informativni centar, koji prikuplja i prosleđuje informacije koje su relevantne za borbu protiv manipulisanja sportskim takmičenjima relevantnim organizacijama i nadležnim organima;
 - b. Koordinira borbu protiv manipulisanja sportskim takmičenjima;
 - v. Prima, centralizuje i analizira informacije o neregularnim i sumnjivim opkladama koji se daju za sportska takmičenja koja se odigravaju na teritoriji Strane i, gde je to adekvatno, izdaje upozorenja;
 - g. Prenosi informacije o mogućim kršenjima zakona ili sportskih pravila iz ove Konvencije državnim organima ili sportskim organizacijama i/ili operaterima

sportskog klađenja;

- d. Sarađuje sa svim organizacijama i nadležnim organima na nacionalnom i međunarodnom nivou, uključujući nacionalne platforme drugih država.
2. Svaka Strana saopštava Generalnom sekretaru Saveta Evrope naziv i adrese nacionalne platforme.

Član 14 – Zaštita podataka o ličnosti

1. Svaka Strana usvaja zakonske i druge mere koje su potrebne da se obezbedi da sve aktivnosti usmerene protiv manipulisanja sportskim takmičenjima budu usklađene sa relevantnim nacionalnim i međunarodnim zakonima i standardima za zaštitu podataka o ličnosti, naročito pri razmeni informacija pokrivenih ovom Konvencijom.
2. Svaka Strana usvaja zakonske ili druge mere neophodne da garantuju da će državni organi i organizacije obuhvaćene ovom Konvencijom preduzeti potrebne mere kako bi osigurale da se, kada se lični podaci skupljaju, obrađuju i razmenjuju, bez obzira na prirodu ovih razmena, vodi računa o principima zakonitosti, adekvatnosti, relevantnosti i tačnosti, kao i o bezbednosti podataka i pravima subjekata podataka.
3. Svaka Strana obezbeđuje u svojim zakonima da državni organi i organizacije obuhvaćeni ovom Konvencijom razmenjuju podatke u svrhu ove Konvencije tako da to ne prevazilazi neophodni minimum za ostvarivanje potreba razmene.
4. Svaka Strana poziva različite državne organe i organizacije obuhvaćene ovom Konvencijom da pruže potrebna tehnička sredstva kako bi se osigurala bezbednost razmenjenih podataka i garantovala njihova pouzdanost i integritet, kao i dostupnost i integritet sistema za razmenu podataka i identifikacija njihovih korisnika.

Poglavlje IV – Materijalno krivično zakonodavstvo i saradnja na sprovođenju

Član 15 – Krivična dela koja su povezana sa manipulisanjem sportskim takmičenjima

1. Svaka Strana se stara da njeni zakoni omogućavaju krivične sankcije za manipulisanje sportskim takmičenjima kada isto uključuje prisilu, korupciju ili prevaru, na način koji je definisan domaćim zakonodavstvom.

Član 16 – Pranje novca od prihoda stečenog krivičnim delima koja se odnose

na manipulisanje sportskim takmičenjima

1. Svaka Strana usvaja zakonske ili druge mere koje su potrebne za propisivanje kao krivičnog dela u domaćem zakonu vršenje dela iz člana 9. stavova 1. i 2. Konvencije o pranju, traženju, zapleni i konfiskaciji prihoda stečenih kriminalom i o finansiranju terorizma (2005, CETS br. 198), u članu 6. stavu 1. Konvencije Ujedinjenih nacija protiv transnacionalnog organizovanog kriminala (2000), ili u članu 23. stavu 1. Konvencije Ujedinjenih nacija protiv korupcije (2003), pod uslovima pomenutim u njima, kada je predikatno krivično delo koje je dovelo do prihoda jedno od onih pomenutih u članovima 15. i 17. ove Konvencije, a svakako u slučaju prinude, korupcije i prevare.
2. Pri određivanju dela koja predstavljaju predikatno krivično delo navedeno u stavu 1. svaka Strana može da odlučuje, u skladu sa domaćim zakonom, na koji način će odrediti ta dela i prirodu svih pojedinih elemenata koji ih čine težim.
3. Svaka Strana razmatra uključivanje manipulisanja sportskim takmičenjima u svoj preventivni okvir za sprečavanje pranja novca tako što traži od operatera sportskog kladenja da sa pažnjom ispunjavaju obavezu provere korisnika, vode evidenciju i poštuju obavezu izveštavanja.

Član 17 – Pomaganje i podstrekivanje

1. Svaka Strana usvaja zakonske i druge mere koje su neophodne da se pomaganje i podstrekivanje na izvršenja bilo kog krivičnog dela iz člana 15. ove Konvencije propišu kao krivična dela prema domaćem zakonu, kada se počine namerno.

Član 18 – Korporativna odgovornost

1. Svaka Strana usvaja zakonske ili druge mere koje su neophodne kako bi se pravna lica mogla smatrati odgovornim za dela iz članova 15-17. ove Konvencije, počinjena u njihovu korist od strane nekog fizičkog lica, koje deluje bilo samostalno ili kao član organa pravnog lica, koje ima vodeću poziciju u pravnom licu, na osnovu:
 - a. zastupanja pravnog lica;
 - b. ovlašćenja da donosi odluke u ime pravnog lica;
 - v. ovlašćenja da vrši kontrolu u pravnom licu.
2. Shodno pravnim načelima Strane, odgovornost pravnog lica može biti krivična, građanska ili administrativna.
3. Osim u već pomenutim slučajevima u stavu 1. svaka Strana preduzima

potrebne mere kako bi se obezbedilo da se pravno lice može smatrati odgovornim kada je nedostatak nadzora ili kontrole od strane fizičkog lica iz stava 1. učinio mogućim izvršenja krivičnog dela iz članova 15-17. ove Konvencije, a u korist tog pravnog lica, od strane fizičkog lica koje deluje u okviru istog.

4. Ova odgovornost ne prejudicira krivičnu odgovornost fizičkih lica koja su počinila prekršaj.

Poglavlje V – Nadležnost, krivični postupak i mere sprovođenja

Član 19 – Nadležnost

1. Svaka Strana usvaja zakonske i druge mere koja su neophodne za uspostavljanje nadležnosti nad krivičnim delima iz članova 15-17. ove Konvencije, kada su izvršena:
 - a. na njenoj teritoriji; ili
 - b. na brodu koji nosi njenu zastavu; ili
 - v. na vazduhoplovu koji je registrovan po njenom zakonu; ili
 - g. od strane njenog državljanina ili lica koje ima boravište na njenoj teritoriji.
2. Svaka država ili Evropska unija može, u bilo kojem trenutku potpisivanja ili deponovanja instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja, izjavom koju pošalje Generalnom sekretaru Saveta Evrope, da zadrži pravo da ne primenjuje, ili da primenjuje samo u određenim slučajevima ili pod određenim okolnostima, pravila nadležnosti određena u stavu 1. tačka g. ovog člana.
3. Svaka Strana preduzima neophodne zakonske ili druge mere kako bi uspostavila nadležnost nad krivičnim delima iz članova 15-17. ove Konvencije u slučaju kada je navodni počinilac prisutan na njenoj teritoriji i ne može biti izručen drugoj Strani po osnovu državljanstva.
4. Kada više Strana polažu nadležnost nad navodnim krivičnim delima iz članova 15-17. ove Konvencije, te Strane će, gde je to adekvatno, konsultovati jedna drugu kako bi ustanovile najadekvatniju nadležnost za svrhu krivičnog gonjenja.
5. Bez prejudiciranja opštih pravila međunarodnog prava, ova Konvencija ne isključuje bilo koju drugu krivičnu, građansku i administrativnu nadležnost koju Strana ostvaruje u skladu sa domaćim pravom.

Član 20 – Mere za obezbeđivanje elektronskih dokaza

1. Svaka Strana usvaja zakonske ili druge mere kako bi obezbedila elektronske dokaze, između ostalog, putem brzog preuzimanja i čuvanja uskladištenih kompjuterskih podataka, brzog preuzimanja, čuvanja i obelodanjivanja podataka o saobraćaju, proizvodnim nalogima, traženja i zaplene skladištenih kompjuterskih podataka, prikupljanja podataka o saobraćaju u realnom vremenu i presretanja sadržaja podataka, u skladu sa domaćim zakonom, kada vrši istragu krivičnih dela iz članova 15-17. ove Konvencije.

Član 21 – Mere zaštite

1. Svaka Strana razmatra usvajanje zakonskih mera potrebnih za pružanje efikasne zaštite za:
 - a. lica koja, u dobroj veri i na osnovu razumnih osnova, pružaju informacije o krivičnim delima iz članova 15-17. ove Konvencije ili na drugi način sarađuju sa istražnim organima ili organima krivičnog gonjenja;
 - b. svedoke koji svedoče o ovim krivičnim delima;
 - v. po potrebi, članove porodica lica navedenih u tačkama a i b.

Poglavlje VI – Sankcije i mere

Član 22.– Krivične sankcije protiv fizičkih lica

1. Svaka Strana usvaja neophodne zakonske ili druge mere kako bi osigurala da se krivična dela iz članova 15-17. ove Konvencije, kada ih počinji fizičko lice, budu kažnjivi efikasnim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama, uključujući novčane sankcije, uzimajući u obzir ozbiljnost prekršaja. Ove sankcije podrazumevaju kazne koje uključuju lišavanje slobode koje mogu dovesti do ekstradicije, na način koji određuje domaći zakon.

Član 23 – Sankcije protiv pravnih lica

1. Svaka Strana usvaja potrebne zakonske ili druge mere kako bi osigurala da pravna lica koja se smatraju odgovorna u skladu sa članom 18. budu sankcionisana efikasnim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama, uključujući novčane sankcije i druge odgovarajuće mere kao što su:
 - a. privremena ili trajna zabrana obavljanja privredne delatnosti;
 - b. stavljanje pod sudski nadzor;
 - v. sudski nalog za likvidaciju.

Član 24 – Administrativne sankcije

1. Svaka Strana po potrebi usvaja zakonske ili druge mere u odnosu na dela koja su kažnjiva u okviru domaćeg prava i koje su potrebne za kažnjavanje za dela utvrđena u skladu sa ovom Konvencijom efikasnim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama i merama u postupku pred upravnim organima, u slučaju gde može doći do odluke da se pokrene postupak pred nadležnim sudom.
2. Svaka Strana osigurava da se administrativne mere primenjuju. Ovo može izvršiti regulatorni organ nadležan za klađenje ili drugi nadležni organ ili organi, u skladu sa domaćim zakonom.

Član 25 – Zaplena i konfiskacija

1. Svaka Strana preduzima potrebne zakonske ili druge mere, u skladu sa domaćim pravom, kako bi dozvolila zaplenu i konfiskaciju:
 - a. stvari, dokumenata i drugih instrumenata koji su korišćeni ili su planirani za korišćenje, u izvršenju krivičnog dela iz članova 15-17. ove Konvencije;
 - b. prihoda stečenih tim delima, ili imovine u vrednosti tih prihoda.

Poglavlje VII – Međunarodna saradnja u sudskim i drugim pitanjima

Član 26 – Mere u cilju međunarodne saradnje u krivičnim pitanjima

1. Strane sarađuju u skladu sa odredbama ove Konvencije i u skladu sa relevantnim važećim međunarodnim i regionalnim instrumentima i aranžmanima dogovorenim na bazi jedinstvenog ili recipročnog zakonodavstva i u skladu sa domaćim zakonom, u najširem mogućem obimu u svrhu istrage, krivičnog gonjenja i sudskih postupaka u vezi sa prekršajima članova 15-17. ove Konvencije, uključujući zaplenu i konfiskaciju.
2. Strane sarađuju u najširem mogućem obimu, u skladu sa relevantnim važećim međunarodnim, regionalnim i bilateralnim sporazumima o izručenju i uzajamnoj pomoći u krivičnim pitanjima i u skladu sa domaćim zakonom, u vezi sa krivičnim delima iz članova 15-17. ove Konvencije.
3. U pitanjima međunarodne saradnje, kada je uslov dvostruka krivična odgovornost, smatraće se da je uslov ispunjen bez obzira na to da li zakoni države kojoj je upućen zahtev stavlja to krivično delo u istu kategoriju krivičnih dela ili koristi isti termin za to krivično delo kao i država koja upućuje zahtev, ukoliko ponašanje koje je u osnovi krivičnog dela za koji se traži uzajamna pravna pomoć ili izručenje predstavlja krivično delo po zakonima obe države.

4. Ukoliko Strana koja izručuje ili pruža pravnu pomoć u krivičnim pitanjima koji kao uslov imaju postojanje ugovora, primi zahtev za izručenje ili pravnu pomoć u krivičnim pitanjima od Strane sa kojom nema zaključen takav ugovor, ona može, postupajući u potpunosti u skladu sa svojim obavezama prema međunarodnom pravu i uslovima iz domaćeg prava, smatrati ovu Konvenciju pravnom osnovom za izručenje ili pružanje uzajamne pravne pomoći u krivičnim pitanjima u vezi sa kažnjivim delima iz članova 15-17. ove Konvencije.

Član 27 – Ostale mere međunarodne saradnje u oblasti prevencije

1. Svaka Strana će nastojati da integriše, gde je to prikladno, prevenciju i borbu protiv manipulisanja sportskim takmičenjima u programe pomoći u korist trećih država.

Član 28 – Međunarodna saradnja sa međunarodnim sportskim organizacijama

1. Svaka Strana, u skladu sa svojim domaćim pravom, sarađuje sa međunarodnim sportskim organizacijama u borbi protiv manipulisanja sportskim takmičenjima.

Poglavlje VIII – Praćenje

Član 29 – Pružanje informacija

1. Svaka Strana će dostavljati Generalnom sekretaru Saveta Evrope na jednom od zvaničnih jezika Saveta Evrope, sve relevantne informacije koje se tiču zakonskih i drugih mera koje je preduzela radi ispunjenja odredbi ove Konvencije.

Član 30 – Komitet za praćenje konvencije

1. Za potrebe ove Konvencije, uspostavlja se Komitet za praćenje Konvencije.
2. Svaka Strana može biti zastupljena u Komitetu za praćenje Konvencije sa jednim ili više delegata, uključujući predstavnike državnih organa zaduženih za sport, predstavnike organa za sprovođenje zakona ili predstavnika regulatornih tela za klađenje. Svaka Strana potpisnica ima jedan glas.
3. Parlamentarna skupština Saveta Evrope kao i druge međuvladine komisije Saveta Evrope, imenovaće predstavnika Komiteta za praćenje Konvencije kako bi doprinele multisektorskom i multidisciplinarnom pristupu. Komitet za praćenje Konvencije može, po potrebi, da pozove, jednoglasnom odlukom, svaku državu koja nije potpisnica Konvencije, međunarodnu organizaciju ili

organ, kao posmatrača na sastancima. Tako određeni predstavnici učestvuju na sastancima Komiteta za praćenje Konvencije bez prava glasa.

4. Sastanke Komiteta za praćenje Konvencije saziva Generalni sekretar Saveta Evrope. Prvi sastanak se održava čim bude moguće, a u svakom slučaju u roku od jedne godine nakon stupanja na snagu Konvencije. Ostali sastanci se organizuju kad god to zatraži najmanje jedna trećina Strana ili Generalni sekretar.
5. U skladu sa odredbama ove Konvencije, Komitet za praćenje Konvencije sačinjava i konsenzusom usvaja poslovnik o radu.
6. Generalni sekretar Saveta Evrope pomaže Komitetu za praćenje Konvencije u vršenju njegovih funkcija.

Član 31 – Funkcije Komiteta za praćenje Konvencije

1. Komitet za praćenje Konvencije odgovoran je za praćenje sprovođenja ove Konvencije.
2. Komitet za praćenje Konvencije usvaja i menja listu sportskih organizacija iz člana 3.2 i ujedno obezbeđujući da ista bude objavljena na odgovarajući način.
3. Komitet za praćenje Konvencije, konkretno:
 - a. daje preporuke Stranama u vezi sa merama koje treba preduzeti u svrhu ove Konvencije, naročito u vezi sa međunarodnom saradnjom;
 - b. gde je to prikladno, daje preporuke Stranama, nakon objavljivanja eksplanatorne dokumentacije i nakon prethodnog konsultovanja sa predstavnicima sportskih organizacija i operaterima sportskog klađenja, posebno u vezi sa:
 - kriterijumima koje sportske organizacije i operateri sportskog klađenja treba da ispune kako bi imali koristi od razmene informacija iz člana 12.1. ove Konvencije;
 - drugim načinima za unapređenje operativne saradnje između relevantnih državnih organa, sportskih organizacija i operatera klađenja, kao što je navedeno u Konvenciji;
 - v. redovno obaveštava relevantne međunarodne organizacije i javnost o aktivnostima koje se sprovode u okviru ove Konvencije;

- g. priprema mišljenje za Komitet ministara o zahtevu bilo koje države koja nije članica Saveta Evrope da bude pozvana od strane Komiteta ministara da potpiše Konvenciju u skladu sa članom 32.2.
4. Kako bi obavljao svoje funkcije, Komitet za praćenje Konvencije može, na sopstvenu inicijativu, da organizuje sastanak eksperata.
5. Komitet za praćenje Konvencije, uz prethodnu saglasnost uključenih Strana, organizuje posete Stranama.

Poglavlje IX – Završne odredbe

Član 32 – Potpisivanje i stupanje na snagu

1. Ova Konvencija je otvorena za potpisivanje državama članicama Saveta Evrope, drugim državama potpisnicama Evropske konvencije o kulturi, članicama Evropske unije i državama koje nisu članice, a koje su učestvovala u njenoj izradi ili imaju status posmatrača u Savetu Evrope.
2. Ova Konvencija je takođe otvorena za potpisivanje i drugim državama koje nisu članice Saveta Evrope na poziv Komiteta ministara. Odluka da se pozove država koja nije članica da potpiše Konvenciju donosi se većinom u skladu sa članom 20. d Statuta Saveta Evrope, i jednoglasnom odlukom predstavnika država potpisnica koje imaju pravo članstva u Komitetu ministara, nakon konsultovanja sa Komitetom za praćenje Konvencije, kada bude formiran.
3. Ova Konvencija je predmet ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja. Instrumenti ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja deponovaće se kod Generalnog sekretara Saveta Evrope.
4. Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana u mesecu koji sledi nakon isteka perioda od tri meseca od datuma kada pet potpisnica, uključujući najmanje tri države Saveta Evrope, izraze svoj pristanak da se obavežu Konvencijom u skladu sa odredbama stavova 1, 2. i 3.
5. U pogledu bilo koje države potpisnice ili članice Evropske unije koja naknadno izrazi svoj pristanak da se obaveže ovom Konvencijom, Konvencija će stupiti na snagu prvog dana u mesecu koji sledi nakon isteka perioda od tri meseca nakon datuma izražavanja svog pristanka da se obavezuje Konvencijom u skladu sa odredbama stavova 1, 2. i 3.
6. Ugovorna strana koja nije članica Saveta Evrope doprinosi finansiranju Komiteta za praćenje Konvencije na način koji će odrediti Komitet ministara nakon konsultacije sa tom stranom.

Član 33 – Efekti konvencije i odnos sa drugim međunarodnim instrumentima

1. Ova Konvencija ne utiče na prava i obaveze Strana koje proističu iz međunarodnih multilateralnih konvencija koje se tiču posebnih tema. Konkretno, ova Konvencija ne menja prava i obaveze Strana koje proističu iz drugih sporazuma koji su prethodno zaključeni u vezi sa borbom protiv dopinga ili u skladu sa ciljem i svrhom ove Konvencije.
2. Ova Konvencija dopunjuje, gde je to adekvatno, važeće multilateralne ili bilateralne ugovore između Strana, uključujući odredbe:
 - a. Evropske konvencije o ekstradiciji (1957, ETS br. 24);
 - b. Evropske konvencije o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima (1959, ETS, br. 30);
 - v. Konvencije o pranju, traženju, zapleni i konfiskaciji prihoda stečenih kriminalom (1990, ETS br. 141);
 - g. Konvenciju Saveta Evrope o pranju, traženju, zapleni i oduzimanju prihoda stečenih kriminalom i o finansiranju terorizma (2005, CETS br. 198).
3. Potpisnice Konvencije mogu međusobno zaključivati bilateralne ili multilateralne sporazume o pitanjima iz delokruga Konvencije kako bi dopunile ili ojačale odredbe Konvencije ili olakšale primenu principa iz iste.
4. Ukoliko su dve ili više Strana već zaključile sporazum o pitanjima koja se tiču ove Konvencije ili su na drugi način uspostavile odnos u vezi sa tim pitanjima, one i dalje imaju pravo da primenjuju taj sporazum ili da shodno tome uređuju odnose. Međutim, kada Strane uspostave odnos u vezi sa pitanjima iz delokruga Konvencije na drugačiji način nego što je to definisano Konvencijom, to treba da bude na način koji je dosledan ciljevima i principima Konvencije.
5. Ništa u ovoj Konvenciji neće uticati na druga prava, ograničenja, obaveze i odgovornosti Strana.

Član 34 – Uslovi i zaštitne mere

1. Svaka Strana će obezbediti da uspostavljanje, sprovođenje i primena nadležnosti i postupaka iz Poglavlja II-VII budu predmet uslova i mera zaštite sadržanih u njenom domaćem zakonu, koji omogućavaju adekvatnu zaštitu ljudskih prava i sloboda, uključujući prava koja proističu iz obaveza preuzetih na osnovu Konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima Ujedinjenih nacija iz 1966. i drugih važećih međunarodnih instrumenata iz oblasti ljudskih prava,

koji inkorporiraju princip proporcionalnosti u domaće pravo.

2. Ovi uslovi i zaštitne mere, prema potrebi s obzirom na prirodu postupka ili ovlašćenja, između ostalog uključuju sudski ili drugi nezavisni nadzor, razloge koji opravdavaju primenu i ograničenje obima i trajanja takvog postupka ili ovlašćenja.
3. U meri u kojoj je to u skladu sa javnim interesom, posebno poštenim suđenjem, svaka Strana razmatra uticaj nadležnosti i ovlašćenja iz ovih poglavlja na prava, odgovornosti i legitimne interese trećih lica.

Član 35 – Teritorijalna primena

1. Svaka država ili Evropska unija može, prilikom potpisivanja ili deponovanja svog instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja, da odredi teritoriju ili teritorije na kojima se ova Konvencija primenjuje.
2. Svaka Strana može, naknadno, izjavom upućenom Generalnom sekretaru Saveta Evrope, da proširi primenu ove Konvencije na bilo koju drugu teritoriju navedenu u izjavi, a za čije međunarodne odnose je odgovorna ili u čije ime je ovlašćena da preduzima aktivnosti. U pogledu te teritorije Konvencija stupa na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca nakon datum prijema izjave od strane Generalnog sekretara.
3. Svaka izjava data na osnovu dva prethodna stava može, po pitanju teritorije naznačene u toj izjavi, biti povučena obaveštenjem upućenim Generalnom sekretaru Saveta Evrope. Povlačenje stupa na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca od datuma prijema tog obaveštenja od strane Generalnog sekretara.

Član 36 – Federalna klauza

1. Federalna država može zadržati pravo da izvršava obaveze iz Poglavlja II, IV, V i VI ove Konvencije u skladu sa svojim osnovnim načelima kojima se uređuju odnosi između centralne vlade i konstitutivnih država ili drugim sličnim teritorijalnim jedinicama, obezbeđujući da saradnja bude moguća i u okviru Poglavlja III i VII.
2. Prilikom izražavanja rezerve u skladu sa stavom 1, federalna država ne može primenjivati odredbe takve rezerve da isključi ili znatno umanja svoje obaveze za sprovođenje mera iz Poglavlja III i VII. U celini, ona obezbeđuje široku i efikasnu mogućnost sprovođenja kada se radi o ovim merama.
3. Po pitanju odredbi ove Konvencije, čija primena spada u nadležnost svake konstitutivne države ili druge slične teritorijalne jedinice koje ustavni sistem

federacije ne obavezuje da preduzima zakonodavne mere, federalna vlada obaveštava nadležne organe te države o pomenutim odredbama sa svojim pozitivnim mišljenjem, podstičući ih da preduzmu odgovarajuće aktivnosti kako bi ih primenile.

Član 37 – Rezerve

1. Svaka država ili Evropska unija može, u trenutku potpisivanja ili pri deponovanju svog instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja, pisanim obaveštenjem upućenim Generalnom sekretaru Saveta Evrope, izraziti rezerve u skladu sa članom 19. stav 2. i članom 36. stav 1. Nikakve druge rezerve nisu moguće.
2. Strana koja je izrazila rezervu u skladu sa stavom 1. može u celosti ili delimično da je povuče putem obaveštenja upućenog Generalnom sekretaru Saveta Evrope. Ovo povlačenje stupa na snagu na dan prijema datog obaveštenja od strane Generalnog sekretara. Ako se u obaveštenju navodi da povlačenje rezerve stupa na snagu određenog datuma, a taj datum je kasniji od datuma kada je Generalni sekretar primio obaveštenje, onda će povlačenje rezerve stupiti na snagu tog kasnijeg datuma.
3. Strana koja je izrazila rezervu može da povuče tu rezervu, u celosti ili delimično, čim joj to okolnosti dozvole.
4. Generalni sekretar Saveta Evrope može povremeno zatražiti od strana koje su izrazile jednu ili više rezervi detalje o izgladima za povlačenje tih rezervi.

Član 38 – Izmene i dopune

1. Izmene i dopune članova ove Konvencije može predložiti bilo koja Strana, Komitet za praćenje Konvencije ili Komitet ministara Saveta Evrope.
2. Svaki predlog izmena i dopuna se dostavlja Generalnom sekretaru Saveta Evrope koji ih prosleđuje stranama, državama članicama Saveta Evrope, državama koje nisu članice a učestvovala su u izradi Konvencije ili uživaju status posmatrača u Savetu Evrope, članicama Evropske unije, svim državama koje su pozvane da potpišu ovu Konvenciju i Komitetu za praćenje Konvencije, najmanje dva meseca pre sastanka na kojem će se razmatrati. Komitet za praćenje Konvencije dostavlja Komitetu ministara svoje mišljenje o predloženim izmenama i dopunama.
3. Komitet ministara razmatra predložene izmene i dopune i sva mišljenja Komiteta za praćenje Konvencije i može usvojiti izmene i dopune većinom iz člana 20. d Statuta Saveta Evrope.

4. Tekst izmena i dopuna koji usvoji Komitet ministara u skladu sa stavom 3. ovog člana dostavlja se Stranama na usvajanje.
5. Sve izmene i dopune usvojene u skladu sa stavom 3. ovog člana stupaju na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od mesec dana nakon što sve Strane obaveste Generalnog sekretara da prihvataju iste nakon sprovođenja sopstvenih internih procedura.
6. Ukoliko je Komitet ministara usvojio izmene i dopune ali iste nisu još uvek stupile na snagu u skladu sa stavom 5, država ili Evropska unija ne može da da pristanak da bude obavezana Konvencijom bez istovremenog prihvatanja izmena i dopuna.

Član 39 – Rešavanje sporova

1. Komitet za praćenje Konvencije, u bliskoj saradnji sa relevantnim međuvladinim komisijama Saveta Evrope obaveštavaće se o svim poteškoćama u vezi sa tumačenjem i primenom ove Konvencije.
2. U slučaju spora između Strana u vezi sa tumačenjem ili primenom ove Konvencije, Strane razrešenje spora treba da traže kroz pregovore, mirenje ili arbitražu, ili na bilo koji drugi miroljubivi način koji odaberu.
3. Komitet ministara Saveta Evrope može uspostaviti procedure za rešavanje sporova koje Strane mogu koristiti u slučaju spora, ukoliko su saglasne sa istima.

Član 40 – Otkazivanje

1. Svaka Strana može, u bilo koje vreme, otkazati ovu Konvenciju putem obaveštenja upućenog Generalnom sekretaru Saveta Evrope.
2. Ovo otkazivanje stupa na snagu prvog dana u meseca nakon isteka perioda od tri meseca od prijema datog obaveštenja od strane Generalnog sekretara.

Član 41 – Obaveštavanje

1. Generalni sekretar Saveta Evrope obaveštava Strane, države članice Saveta Evrope, druge države potpisnice Evropske konvencije o kulturi, države koje nisu članice učestvovala su u izradi ove Konvencije ili uživaju status posmatrača u Savetu Evrope, Evropsku uniju i sve države koje su pozvane da potpišu ovu Konvenciju u skladu sa odredbama člana 32. o:

- a. svakom potpisivanju;
- b. deponovanju svakog instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja
- v. svakom datumu stupanja na snagu ove Konvencije u skladu sa članom 32;
- g. svim rezervama i svakom povlačenju rezervi u skladu sa članom 37;
- d. svakoj izjavi datoj u skladu sa članovima 9. i 13;
- đ. svakom drugom aktu, obaveštenju ili komunikaciji u vezi sa ovom Konvencijom.

Potvrđujući navedeno, dole potpisani, kao propisno ovlašćena lica, potpisali su ovu Konvenciju.

U Maglingenu/Makolinu, 18. septembra 2014. godine na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako autentična, po jedan primerak koji se deponuje u arhivi Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope će proslediti overene primerke svakoj državi članici Saveta Evrope, državi koja nije članica a koja je učestvovala u izradi ove Konvencije ili uživa status posmatrača u Savetu Evrope, Evropskoj uniji i državi pozvanoj da potpiše ovu Konvenciju.

Overeni istovetni primerak originalnog dokumenta, na engleskom i francuskom jeziku, deponovan je u arhivi Saveta Evrope.

Član 3.

Prilikom potvrđivanja Konvencije Republika Srbija daje sledeću izjavu u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik:

„The Republic of Serbia ratifies the Council of Europe Convention on the manipulation of sports competitions with the following declaration:

Pursuant to paragraph 1 of Article 35 of the Convention, the Republic of Serbia will not apply the Convention on the territory of Kosovo and Metohija, part of the Republic of Serbia, until further notice.”

„Republika Srbija ratifikuje Konvenciju Saveta Evrope o manipulisanju sportskim takmičenjima uz sledeću izjavu:

U skladu sa članom 35. stav 1. Konvencije, Republika Srbija neće primenjivati Konvenciju na teritoriji Kosova i Metohije, delu Republike Srbije, do daljeg obaveštenja.”

Član 4.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. Ustavni osnov za donošenje Zakona

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona, sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije, prema kome Narodna skupština potvrđuje međunarodne ugovore kada je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. Razlozi za potvrđivanje Konvencije i ciljevi koji se njom žele ostvariti

Konvenciju Saveta Evrope o manipulisanju sportskim takmičenjima je pripremila međuvladina Radna grupa uspostavljena od strane Upravnog odbora Proširenog parcijalnog sporazuma o sportu (u daljem tekstu: EPAS), tela Saveta Evrope zaduženog za pitanja unapređenja sportske politike i usvojena je od strane Komiteta ministara na 1205. zasedanju zamenika ministara 9. jula 2014. godine. Konvencija je otvorena za potpisivanje državama članicama Saveta Evrope, Evropske unije i državama koje nisu članica, a koje su učestvovala u izradi nacrtu odnosno koje uživaju status posmatrača u Savetu Evrope, 18. septembra 2014. godine u Maglingenu/Makolinu (Švajcarska).

Na osnovu Zaključka Vlade 05 Broj: 337-10131/2014 od 13. septembra 2014. godine, kojim je utvrđena osnova za potpisivanje, prihvaćen tekst Konvencije i dato ovlašćenje ministru omladine i sporta Vanji Udovičiću, Republika Srbija je potpisala Konvenciju.

Razlozi za pripremu međunarodnog pravnog instrumenta sadržani su u činjenici da je manipulisanje sportskim takmičenjima zadobilo zabrinjavajuće razmere još od početka novog milenijuma. Dokazi o trendovima koji se dovode u vezu sa pojavom manipulisanja sportskim rezultatima dokumentuju se još od početka 2000. godine u brojnim studijama, radnim dokumentima i mišljenjima istraživača, sportskih organizacija, organizacija za sportsko klađenje i međunarodnih organizacija. Veća komercijalizacija sporta i velika medijska pokrivenost dali su primat povećanom ekonomskom interesu za postizanje određenih sportskih rezultata. To je kao posledica podstaklo razvoj novih aktivnosti, kako zakonitih tako i nezakonitih. U isto vreme, znatan rast tržišta sportskog klađenja usled unapređenja tehnologije i razvoja određenih tržišta doveli su do stvaranja novog okruženja u kojem svako može da ostvari direktnu finansijsku korist od samog rezultata takmičenja. Ovaj celokupan novi kontekst je nesumnjivo jedan od glavnih razloga za znatni porast broja slučajeva manipulisanja sportskim takmičenjima još početkom 2000-ih.

Republika Srbija nije prepoznata kao zemlja u kojoj je detektovana pojava manipulisanja sportskim rezultatima, ipak postoji potreba za sprovođenjem preventivnih aktivnosti i planiranju mera koje uređuju međunarodnu saradnju u sprečavanju i sankcionisanju manipulisanja sportskim takmičenjima.

Manipulisanje sportskim takmičenjima predstavlja izazov za vladavinu prava jer je povezano sa prevarom, organizovanim kriminalom i korupcijom. Isto tako, predstavlja pretnju budućnosti sporta kao društvene, kulturne, privredne i političke prakse, koja se dovodi u pitanje kada se jave sumnje u integritet i sistem vrednosti. Ugrožavanjem sportske etike i nepredvidljivosti koja predstavlja osnovu svakog sportskog nadmetanja dovodi se u pitanje sama priroda sporta, a time i zainteresovanost javnosti za sport i sve načine finansiranja sporta.

Problem korupcije bio je pod pažljivim nadzorom Saveta Evrope vrlo rano zbog toga što predstavlja opasnost po pluralističku demokratiju, vladavinu prava, ljudska prava i etička načela. Uloga Saveta Evrope u postavljanju standarda u situaciji kada dolazi do procvata korupcije prepoznata je još na Drugom samitu šefova država i vlada Saveta Evrope 10. i 11. oktobra 1997. godine u Strazburu.

Referentni instrument Saveta Evrope koji je zadužen za sport i njegova osnovna načela kao što su integritet sporta i onih uključenih u sportu usvojen je 1992. godine u obliku Preporuke br. R(92)13. rev. o revidiranoj Evropskoj povelji sporta. Druge dve preporuke, Preporuka Rec(2005)8 o Načelima dobre uprave u sportu i Preporuka CM/Rec(2010)9 o revidiranom Kodeksu sportske etike, nadovezale su se na ovaj početni dokument sa ciljem da se unapredi integritet sporta i obezbedi da sport bude u boljem položaju i da se njima bolje upravlja.

U ispunjavanju misije odbrane sportske etike, Savet Evrope je imao ključnu ulogu u koordinaciji politika za borbu protiv dopinga. Ovaj napor je 80-ih godina prošlog veka doveo do otvaranja za potpisivanje Konvencije o zabrani dopinga (1989, ETS br. 135), kojom se uređuje borba protiv pojave pretnji po integritet u sportu. Rezolucija CM(2008)8 iz 2007. je uspostavila Prošireni parcijalni sporazum za sport (EPAS) i dala mu zadatak da izradi standarde koji se odnose na tematska pitanja u sportu na pan-evropskom nivou i da iste sledi. EPAS je stvorio priliku da se rad Saveta Evrope na uspostavljanju standarda nastavi i utabao je put za ciljne aktivnosti u određenim oblastima. Tokom pripreme i nakon 11. Ministarske konferencije Saveta Evrope za sport u Atini 11. i 12. decembra 2008. godine, EPAS je dublje krenuo da se bavi analizom problema etike i autonomije u sportu. Na ovoj konferenciji su države jasno istakle političku posvećenost za rešavanje problema koji se tiču etike u sportu, naročito nameštanja utakmica, korupcije i nelegalnog sportskog klađenja. Kao rezultat ovo je dovelo do usvajanja prve rezolucije koja se posebno ticala manipulisanja sportskim rezultatima na 18. Neformalnoj konferenciji ministara sporta Saveta Evrope, održane u Bakuu 22. septembra 2010. godine. U ovoj rezoluciji su članice Saveta Evrope pozvane na usvajanje efikasnih politika i mera koje imaju za cilj da spreče i suprotstave se manipulisanju sportskim rezultatima u svim sportovima, dok se EPAS poziva da nastavi sa radom u ovoj oblasti kako bi se usvojila preporuka Komiteta ministara Država članica o manipulisanju sportskim rezultatima. Preporuku CM/Rec(2011)10 o promovisanju integriteta sporta nasuprot manipulisanju rezultatima, konkretno nameštanju utakmica, kasnije je usvojio Komitet ministara Saveta Evrope 28. septembra 2011. godine.

Razlozi za usvajanje međunarodnog pravnog instrumenta su sadržani i u činjenici da iako su određeni važni aspekti korupcije u sportu već pokriveni postojećim međunarodnim konvencijama, Konvencijom Ujedinjenih nacija o prekograničnom organizovanom kriminalu (2000) i Konvencijom Ujedinjenih nacija o borbi protiv korupcije (2003), ovi međunarodni pravni instrumenti se ne bave posebno slučajevima koji podrazumevaju manipulisanja sportskim takmičenjima do kojih može doći bez ikakvih dela koja potpadaju pod definiciju dela korupcije.

Dve posebne konvencije Saveta Evrope u oblasti korupcije i pranja novca, naime Krivičnopravna konvencija o korupciji (1999, ETS br. 173) i Konvencija o pranju, traženju, zapleni i konfiskaciji prihoda stečenih kriminalom i o finansiranju terorizma (2005, CETS, br. 198), predstavljaju referentne tačke u postavljanju standarda za definisanje mehanizama i pravnih mera koje su potrebne za borbu protiv kriminalnih organizacija koje vrbuju osobe uključene u sportu kako bi manipulirale rezultatima u sportu, i koriste sportsko klađenje kao sredstvo za pranje novca i kao izvor finansiranja svojih aktivnosti. Međutim, manipulisanje sportskim takmičenjima može sadržati i koruptivnu praksu koja nije pokrivena Konvencijom 173 ili ne mora podrazumevati koruptivnu praksu uopšte. Prema Konvenciji 198 nezakonito sportsko klađenje i dobit koja nastane kao rezultat manipulisanja sportskim rezultatima ne potpada nužno pod obuhvat ovog instrumenta.

U skladu sa Preporukom CM/Rec(2011)10, Sekretarijat Proširenog parcijalnog sporazuma o sportu (EPAS) Saveta Evrope je bio pozvan da, u saradnji sa drugim nacionalnim i međunarodnim organima, sprovede studiju izvodljivosti o mogućnosti usvajanja pravnog instrumenta o nameštanju utakmica. Zaključak ove studije, koja je predstavljena na Konferenciji ministara sporta Saveta Evrope u

Beogradu 15. marta 2012. godine je da je međunarodna konvencija o sportskim takmičenjima najlogičnije rešenje. Kao međunarodna organizacija koja ima funkciju uspostavljanja standarda u različitim oblastima, Savet Evrope je idealan forum za pripremu ovakvog jednog instrumenta, naročito kada se uzme u obzir međunarodni uticaj ovog problema.

Smatramo da ova Konvencija predstavlja odgovarajući strateški okvir za odgovor na pretnju integritetu sporta i osnov za aktivnu saradnju u suzbijanju manipulisanja sportskim rezultatima na međunarodnom nivou.

Koristeći ograničene i precizno definisane mogućnosti izražavanja koje propisuje Konvencija, Republika Srbija u postupku ratifikacije daje izjavu po pitanju primene na Kosovu i Metohiji, delu teritorije Republike Srbije koji je pod međunarodnom upravom.

III. Procena potrebnih finansijskih sredstava za sprovođenje Zakona

Za sprovođenje ovog zakona u 2024. godini nisu potrebna finansijska sredstva iz budžeta Republike Srbije.

Sredstva koja budu potrebna u narednim godinama biće obezbeđena u skladu sa bilansnim mogućnostima budžeta Republike Srbije.